

ANEU MAR ENDINS

Predilecció de Jesús pels malalts

L'Evangelí d'aquest diumenge ens presenta el reportatge d'una jornada de Jesús durant els anys de la seva vida pública. Després d'ensenyar a la sinagoga, s'acosta a la casa de Pere i guareix la seva sogra, que era al llit amb febre; en fer-se fosc li porten tots els malalts i posseïts; ell guareix molts malalts i expulsa dimonis. De bon matí es retira a un lloc apartat per a pregar; després se'n va a predicar l'arribada del Regne de Déu a d'altres pobles i viles. La jornada de la vida de Jesús a la terra es composava fonamentalment, doncs, d'aquests tres elements: la predicació del Regne, la guarició dels malalts i la pregària.

En aquest comentari vull referir-me d'una manera especial a la relació de l'Església amb els malalts, amb els qui sofreixen tant en el seu cos com en el seu esperit. El proper dissabte, 11 de febrer, la litúrgia fa memòria de la benaurada Mare de Déu de Lourdes; aquell dia es celebra la vintena Jornada Mundial del Malalt. Enguany té per lema una frase de Jesús adreçada a un malalt de lepra que ell va guarir: «aixeca't, ves-te'n; la teva fe t'ha salvat» (Lc 17,19).

Benet XVI, amb motiu d'aquesta jornada, ha fet públic un missatge en el que afirma que «en l'acollida afectuosa de cada vida humana, sobretot la dèbil i malalta, el cristià expressa un aspecte important del seu testimoni evangèlic, seguint l'exemple de Crist, que s'ha inclinat davant els sofriments materials i espirituals de l'home per a guarir-los».

Aquestes paraules del Papa reflecteixen l'evangelí d'aquest diumenge. La Jornada Mundial del Malalt no és feina d'un sol dia. Ho sabem prou bé. És una obra que s'ha de prolongar durant tots els dies de l'any. A casa nostra, el dia 11 de febrer assenyala l'inici d'aquesta jornada, que s'estén cada any fins el sisè diumenge del temps pasqual, dia en què se celebra l'anomenada «Pasqua del malalt».

Com ho recorda el Sant Pare, «de la lectura de l'evangelí emergeix, clarament, que Jesús ha mostrat una predilecció particular pels malalts. Ell no sols ha enviat els seus deixebles a curar les ferides, sinó que també ha instituït per a ells un sagrament específic: la unció dels malalts. La carta de Jaume testimonia la presència d'aquest gest sacramental ja en la primera comunitat cristiana (cf. 5,14-16): amb la unció dels malalts, acompanyada amb la pregària dels preveres, tota l'Església encomana els malalts al Senyor sofrent i glorificat, perquè els alleugui les penes i els salvi; encara més, els exhorta a unir-se espiritualment a la passió i mort de Crist, per a contribuir, d'aquesta manera, al bé del poble de Déu».

S'afirma de Benet XVI que és el «papa teòleg», per la seva llarga vida d'estudi, d'investigació i de dedicació a l'ensenyament de la teologia. No hi ha cap dubte de la veracitat d'aquest nom. Però, sobretot des de la seva elecció com a successor de sant Pere, crec que també mereix que es destaquï la seva condició de pastor, és a dir, de bisbe preocupat i lliurat a allò que en llatí s'anomena la «cura animarum» el treball destinat a la deguda atenció a la vida cristiana dels fidels. Ambdues dimensions les he vist reflectides en una frase del missatge que he comentat. Diu així: «Aquest sagrament —es refereix al de la unció dels malalts— mereix avui una més gran consideració, tant en la reflexió teològica com en l'acció pastoral amb els malalts». El Papa també parla d'altres sagraments que, si Déu vol, seran objecte d'altres comentaris més endavant.

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Bisbe de Terrassa

Ordenació de tres diaques

► El diumenge dia 22 de gener a les 6 de la tarda, a la Catedral del Sant Esperit, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, bisbe de Terrassa, presidí la celebració de l'Eucaristia dintre de la qual conferí el sagrat orde del diaconat a tres seminaristes diocesans: Mn. Joan Ferrero Mora, Mn. Mario Jurado Viceira i Mn. Francisco Javier Ondo Bindang. Exerciran el diaconat a les parròquies on ja estaven destinats: els dos primers a la parròquia de Sant Esteve de Granollers, el tercer a la de Sant Llorenç de Terrassa. Varen concelebrar amb el Sr. Bisbe Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar i rector del seminari, Mons. Jaume Traserra, bisbe emèrit de Solsona, els rectors dels nous ordenats i una cinquantena de preveres. Els nous ordenats reberen l'abraçada del Sr. Bisbe i del diaca que l'acompanyava. Entre el poble fidel que omplí el temple hi havia els familiars dels ordenats.

JORNADA DE MANS UNIDES

53 campanyes: mans unides per la vida

Atothom ens preocupa la salut, sobretot quan la perdem, quan correm el risc de perdre-la o quan som conscients de com es va deteriorant. Els que se senten més plens de vida i de força física sovint viuen aliens al valor real del que tenen i no mesuren els riscos o la possibilitat de perdre-la.

És la salut un dret del qual tots gaudim? Desgraciadament, no. El 2015 acaba el termini per aconseguir els Objectius de Desenvolupament del Mil·lenni (ODM), entre els quals n'hi ha tres que se centren en la salut: reduir la mortalitat infantil, millorar la salut materna i combatre el VIH/sida, la malària i altres malalties. En aquests anys s'han fet alguns avanços, però no són suficients. Falta la voluntat real dels governs de considerar els ODM com una prioritat política i realitzar les inversions econòmiques necessàries.

A més, hi ha malalties oblidades. Ni els governs, ni les indústries farmacèutiques se n'ocupen. Lluitar pels qui les pateixen no sol ser econòmicament rendible i l'èxit no sempre està garantit, perquè depèn de factors estretament relacionats amb la desnutrició, la misèria, la manca de serveis higiènics...

Es podria dir que ens hem acostumat a conviure amb la fatalitat que hi ha ma-

lalties de rics i malalties de pobres i que aquesta mentalitat és font de greus injustícies. La insensibilitat davant el patiment dels altres ha de ser superada mitjançant la informació, la formació de la consciència i la responsabilitat social.

El dret a la salut no és una qüestió exclusivament mèdica; qualsevol èxit mèdic pot ser inútil si no està garantit per una millora de les condicions de vida. Cal fer possible que tothom visqui en un entorn saludable, disposi dels aliments i l'aigua necessaris, compti amb un sistema sanitari bàsic que proporcioni atenció estable, tingui garantit l'accés a les vacunes, etc.

Les polítiques de despesa sanitària són insuficients, i fins i tot poden produir resultats contraris als desitjats, si no estan orientades a l'atenció i a la defensa integral de la vida.

Mans Unides dona suport i acompanya nombrosos projectes sanitaris basats en una visió integral de la promoció de la salut, conscients que només així podem defensar realment la persona, la dignitat sagrada de la qual no disminueix pel fet d'emmalaltir.

**Delegacions catalanes
de Mans Unides**

Exercicis espirituals per a preveres

Dirigits per Mons. Jaume Traserra i Cunillera, bisbe emèrit de Solsona. Organitzats pel Bisbat de Terrassa. Del dilluns dia 27 de febrer (matí) al divendres dia 2 de març (dinar). Lloc: Casa de la Mare de Déu de Montserrat (Paratge del Remei s/n. 08140 Caldes de Montbui. Tel.: 938 654 496) Inscripcions (abans del 24 de febrer) a la Secretaria General del Bisbat de Terrassa (tel. 937 337 120).

DIUMENGE V DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre de Job (Jb 7,1-4.6-7)

Job digué als seus amics: «L'home a la terra, ¿no està sotmès a servitud, no passa la vida com un jornalero? Com un esclau es delecta per asseure's a l'ombra, espera l'hora de cobrar com el treballador. Però a mi, m'ha tocat per herència passar mesos en va, la paga que em donen són les nits en blanc. Així que em fico al llit ja penso: Quan serà de dia perquè em pugui llevar? I estic neguitós del vespre a la matinada. Els meus dies han corregut més que una llançadora; ja s'acaben, ja no hi queda fil. Recordeu que la meua vida no és sinó un respir: els meus ulls no tornaran a veure la felicitat».

▶ Salm responsorial (146)

R. *Lloeu el Senyor que conforta els cors desfets.*

Lloeu el Senyor, dóna bo de cantar! / Lloeu el nostre Déu, que és agradós de lloar-lo! / El Senyor reconstrueix Jerusalem / i aplega els dispersats d'Israel. R.

Conforta els cors desfets / i embena les ferides. / Té comptat el nombre dels estels, / els crida cadascun pel seu nom. R.

És gran el Senyor, i és molt poderós, / és infinita la seva saviesa. / El Senyor sosté els desvalguts / i abat els injustos fins a terra. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 9,16-19.22-23)

Germans, jo no puc gloriar-me d'anunciar l'evangelí: hi estic obligat, i pobre de mi, que no ho fes! Si jo m'ho hagués buscat, podria esperar-ne una recompensa, però no havent-ho buscat, per a mi és un encàrrec que he rebut de Déu. ¿Per quin motiu puc esperar una recompensa? Doncs que jo, quan treballo a difondre l'evangelí, no el converteixi en cosa costosa, sinó que renunciï al dret que em dóna el meu servei. Jo sóc lliure: no era esclau de ningú, però m'he fet esclau de tots per guanyar-ne tants com pugui. Per guanyar els febles, m'he fet feble com ells. M'he fet tot amb tots per guanyar-ne alguns, sigui com sigui. Tractant-se de l'evangelí, estic disposat a fer tot el que calgui per poder-hi tenir part.

▶ Lectura de l'evangelí segons sant Marc (Mc 1,29-39)

En aquell temps, Jesús, sortint de la sinagoga, se n'anà amb Jaume i Joan a casa de Simó i Andreu. La sogra de Simó era al llit amb febre, i llavors mateix ho digueren a Jesús. Ell li va donar la mà, i la va fer llevar; la febre li desaparegué i ella mateixa els serví a taula. Al vespre, quan el sol s'havia post, li portaren tots els malalts i els endimoniats. Tota la ciutat s'havia aplegat davant la porta, i ell va curar molts malalts de diverses malalties; va treure també molts dimonis, i no els deixava parlar, perquè sabien qui era.

De bon matí, quan encara era fosc, es llevà, se n'anà en un lloc solitari i s'hi quedà pregant. Simó amb els seus companys sortí a buscar-lo. Quan el trobaren, li digueren: «Tothom us està buscant». Ell els digué: «Anem a d'altres llocs, als pobles veïns, i també hi predicaré, que aquesta és la meua missió». I anà per tot Galilea, predicant a les sinagogues de cada lloc, i traient els dimonis.

▶ Lectura del libro de Job (Jb 7,1-4.6-7)

Habló Job diciendo: «El hombre está en la tierra cumpliendo un servicio, sus días son los de un jornalero. Como el esclavo, suspira por la sombra, como el jornalero, aguarda el salario. Mi herencia son meses baldíos, me asignan noches de fatiga; al acostarme pienso: ¿Cuándo me levantaré?»

Se alarga la noche y me harto de dar vueltas hasta el alba. Mis días corren más que la lanzadera, y se consumen sin esperanza. Recuerda que mi vida es un soplo, y que mis ojos no verán más la dicha».

▶ Salmo responsorial (146)

R. *Alabad al Señor, que sana los corazones destrozados.*

Alabad al Señor, que la música es buena; / nuestro Dios merece una alabanza armoniosa. / El Señor reconstruye Jerusalén, / reúne a los deportados de Israel. R.

Él sana los corazones destrozados, / venda sus heridas. / Cuenta el número de las estrellas, / a cada una la llama por su nombre. R.

Nuestro Señor es grande y poderoso, / su sabiduría no tiene medida. / El Señor sostiene a los humildes, / humilla hasta el polvo a los malvados. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los corintios (1Co 9,16-19.22-23)

Hermanos: El hecho de predicar no es para mí motivo de orgullo. No tengo más remedio y, ¡ay de mí si no anuncio el Evangelio! Si yo lo hiciera por mi propio gusto, eso mismo sería mi paga. Pero si lo hago a pesar mío, es que me han encargado este oficio. Entonces,

¿cuál es la paga? Precisamente dar a conocer el Evangelio, anunciándolo de balde, sin usar el derecho que me da la predicación del Evangelio. Porque, siendo libre como soy, me he hecho esclavo de todos para ganar a los más posibles. Me he hecho débil con los débiles, para ganar a los débiles, me he hecho todo a todos, para ganar, sea como sea, a algunos. Y hago todo esto por el Evangelio, para participar yo también de sus bienes.

▶ Lectura del santo evangelio según san Marcos (Mc 1,29-39)

En aquel tiempo, al salir Jesús y sus discípulos de la sinagoga, fue con Santiago y Juan a casa de Simón y Andrés. La suegra de Simón estaba en cama con fiebre, y se lo dijeron. Jesús se acercó, la cogió de la mano y la levantó. Se le pasó la fiebre y se puso a servirles. Al anochecer, cuando se puso el sol, le llevaron todos los enfermos y endemoniados. La población entera se agolpaba a la puerta. Curó a muchos enfermos de diversos males y expulsó muchos demonios; y como los demonios lo conocían, no les permitía hablar.

Se levantó de madrugada, se marchó al descampado y allí se puso a orar. Simón y sus compañeros fueron y, al encontrarlo, le dijeron: «Todo el mundo te busca.» Él les respondió: «Vámonos a otra parte, a las aldeas cercanas, para predicar también allí; que para eso he salido.» Así recorrió toda Galilea, predicando en las sinagogas y expulsando los demonios.

Jesús guareix la sogra de Pere. Miniatura del Missal Rico de Cisneros. Biblioteca Nacional (Madrid)

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 1a setm.): 1Re 8,1-7.9-13 / SI 131 / Mc 6,53-56 ■ **dimarts**: 1Re 8,22-23.27-30 / SI 83 / Mc 7,1-13 ■ **dimecres**: 1Re 10,1-10 / SI 36 / Mc 7,14-23 ■ **dijous**: 1Re 11,4-13 / SI 105 / Mc 7,24-30 □ **divendres**: 1Re 11,29-32;12,19 / SI 80 / Mc 7,31-37 ■ **dissabte**: 1Re 12,26-32;13,33-34 / SI 105 / Mc 8,1-10 ■ **diumenge** vinent, VI de durant l'any (lit. hores 2a setm.) (■ Barcelona): Lv 13,1-2.44-46 / SI 31 / 1Co 10,31-11,1 / Mc 1,40-45.

Marc ens presenta avui una jornada de Jesús a Cafarnaüm. En sortir de la sinagoga, Jesús va a casa de Simó i Andreu. Allà guareix la sogra de Simó que està malalta. Ve després el dinar. Al captard s'aplega davant de la casa tota la gent de la ciutat, amb els malalts i endimoniats. Jesús guareix molts malalts i treu molts dimonis. És un dia model: Jesús actua enmig del poble, en espais profans, com ara la casa de Pere. Allà guareix, allà menja, allà s'aplega la multitud... És l'espai ordinari de l'actuació de Jesús.

L'endemà, de bon matí, Jesús se'n va tot sol a pregar. Vet aquí una notícia senzilla i sense cap èmfasi

especial. Tanmateix, és una referència veritablement rellevant, precisament perquè és la notícia d'una activitat ordinària de Jesús. Els evangelis presenten nombroses referències a la pregària de Jesús. Segons Lluc, la pregària de Jesús l'acompanya en els moments més importants de la seva vida: baptisme, elecció dels apòstols, transfiguració, abans de l'ensenyament del parenostre, a l'hort de Getsemaní, en el moment de morir. Aquestes referències deixen entreveure la font de la confiança inusitada de Jesús en aquell qui gosa anomenar Pare (Abbà, cf. Mc 14,36).

Difícilment es pot entendre la vida de Jesús si no comptem amb un es-

pai de pregària i de discerniment, és a dir, sense aquest nucli d'intimitat i de confiança en Déu. Aquí hi ha la font de la seva gosadia i de la seva llibertat. Al cap i a la fi, la vida de Jesús va ser un constant discerniment, no es va emmotllar a un esquema fet i pastat. Va ser l'herald del Regne de Déu, no el protagonista del seu ensenyament. Un regne que feia present la bondat i la benvolença de Déu envers tothom, especialment els menys afavorits, els més allunyats, els més desgraciats. En una paraula, feia palès un Déu magnànim i proper a tothom. Però ho va haver de discernir cada dia.

JESÚS DE NATZARET, PER BENET XVI

6. Tot el ser de Jesús és missió

Tornem encara al nostre text de Marc. Jesús escollí els dotze amb una doble intenció: «perquè estiguessin amb ell i per enviar-los a predicar». Han d'estar amb ell perquè així el coneixin, per arribar a tenir d'ell aquell coneixement que la «gent» seria incapaç de captar de fora, i no podria descobrir la seva singularitat.

Els dotze han d'estar amb ell perquè reconeixin Jesús en la seva unitat amb el Pare i així puguin donar testimoni del seu misteri. Com dirà més tard Pere en l'elecció de Maties, cal que el nou apòstol sigui «un d'aquests homes que ens acompanyaren durant tot el temps que Jesús visqué entre nosaltres» (Ac 1,21s). Cal que els dotze, des de l'exterior, arribin a una comunitat interior amb Jesús.

Al mateix temps, estan amb ell, a fi de poder ser un dia enviats seus, «apòstols» que portin al món el seu

missatge; primer a les ovelles perdudes de la casa d'Israel, després «fins a l'extrem de la terra» (Ac 1,8).

Sembla que estar amb ell i ser enviats seus són coses que s'exclouin, però és clar que van juntes. Han d'aprendre a estar amb ell, a fi que també estiguin amb ell fins a l'extrem de la terra. Aquest estar amb ell ja porta la dinàmica de la missió, ja que tot el ser de Jesús és missió.

El primer encàrrec que reben és predicar als homes la llum de la paraula, donar-los el missatge de Jesús. Els apòstols són en primer terme evangelistes; com Jesús mateix, anuncien el regne de Déu i apleguen els homes a formar part de la nova família de Déu. Però aquesta predicació no és de cap manera només paraula, no és només instrucció. És esdeveniment, com Jesús mateix ho és, paraula de Déu en persona. Quan els apòstols prediquen, menen a Jesús.

Joseph Ratzinger-Benet XVI
(*Jesús de Natzaret*, 1a part, Ed. Claret)

Madres de bondad y de bien

Se llamaba Inés Verdejo. Hizo de madre toda su vida a niños y niñas huérfanos desamparados. Pertenecía a las religiosas Madres de los Desamparados y San José de la Montaña. Están en Barcelona desde 1886. Ellas acogen, miman, cuidan y forman —como madres— a más de cien niños y niñas, huérfanos desamparados, en siete hogares dentro del recinto del Santuario de Sant Josep de la Muntanya de Barcelona. Le pregunté: «Madre Inés: ¿qué casos recordará siempre?». Dijo:

—«Un matrimonio tenía dos niños de 4 y 2 años. La esposa padecía un cáncer y estaba embarazada de 8 meses. No podían operarla. Una cesárea salvó a la niña aunque necesitó de una incubadora. El esposo, llorando, nos pidió ayuda para sus dos niños. Nos los llevamos a casa. La niña, al salir del hospital, también vino a nuestro hogar. Su madre, casi sin voz, me dijo: “Cuiden de mis niños y de Rocío. ¡Con las ganas que yo tenía de una niña...!” Murió al domingo siguiente.»

—«Era un 24 de diciembre. En la puerta de la iglesia de Sant Josep de la Muntanya nos dejaron un paquete. Dentro había una niña pequeña, muy raquítica. Las 36 hermanas nos volcamos con todo el cariño hacia ella. Al cabo de dos años un matrimonio la adoptó.»

Hace un mes, madre Inés ha sido traspasada a la Vida eterna. Como escribía san Juan de la Cruz: «Al final de la vida, se nos juzgará de amor».

J. M. Alimbau

(*La Madre*. Col. Ayuda personal, Ed. Claret)

SANTORAL

5. ✠ Diumenge V de durant l'any. Santa Àgata o Àgueda, vg. i mr. siciliana (s. III), patrona de les dones d'Aragó. Santa Calamanda, vg. i mr., patrona de Calaf.

6. Dilluns. Sant Pau Miki, prev. jesuïta japonès, i companys (franciscans, jesuïtes i laics), mrs. a Nagasaki (Japó, 1597). Sants Pere Baptista, Martí de l'Ascensió i Francesc de Sant Miquel, mrs.; santa Dorotea, vg. i mr. a Capadòcia, patrona dels floricultors; sant Amand, bisbe; festa del Sant Misteri de Cervera.

7. Dimarts. Sant Ricard, rei d'Anglaterra; sant Teodor, mr.; santa Juliana, viuda; santa Coleta, vg. franciscana.

8. Dimecres. Sant Jeroni Emiliani (Venècia 1486-Somasca 1537), prev., fund. somascos. Santa Elisenda, vg.

9. Dijous. Sant Sabí, bisbe; sant Nicèfor, mr.; sant Miquel Febres, rel. La Salle; santa Apol·lònia, vg. d'Alexandria i mr. (249), patrona dels odontòlegs i els ortodontistes.

10. Divendres. Santa Escolàstica (s. v-vi), vg., germana de sant Benet. Santa Sotera, vg. i mr.; sant Silvà, bisbe.

11. Dissabte. Mare de Déu de Lourdes, apareguda a la cova de Massabiella (1858). Sant Desideri, bisbe; santa Eloïsa, vg.; sant Benet d'Anià, abat benedictí.

CULTURA DE LA COMPASIÓN

Jesús nos lleva junto a los que sufren

Cuando Jesús atrae o llama a sus primeros seguidores, ¿sabéis donde los lleva en primer lugar? ¡A una boda en Caná! ¿Por qué? Porque «el reino de Dios es

como un banquete de bodas». Una boda es un signo de amor, de unidad, de paz, de fecundidad, donde un varón y una mujer se hacen una sola carne. No todos estamos llamados a contraer matrimonio, pero todos estamos llamados al banquete de bodas del Cordero tal como se describe en el libro del Apocalipsis. En Caná el agua se transforma en vino. Nuestra humanidad está llamada a ser transformada por Dios; nuestros corazones de piedra en corazones de carne.

Después de esto, Jesús no lleva a sus seguidores a una escuela de aprendizaje, sino junto a las personas que sufren. Les revela la compasión de su propio corazón hacia los pobres, los rotos, los oprimidos, y cómo él viene a traerles vida y esperanza: una buena nueva.

Los lleva primero junto a una mujer marginada, de otra religión y otro grupo étnico, una mujer de mala reputación, que está sola y aislada y se siente culpable; ha vivido ya con cinco hombres diferentes. Después se encuentran con un padre angustiado, aplastado por el dolor; su hijo pequeño se está muriendo.

A continuación van al hospital psiquiátrico local, la piscina de Betesda, donde «había multitud de enfermos: ciegos, cojos y paralíticos». He visitado muchos lugares como este en nuestro mundo; son los lugares donde están todas las personas no deseadas y rechazadas. Me conmueve el hecho de que sea este uno de los primeros lugares a los que Jesús lleva a sus discípulos, de modo que puedan encontrarse con personas que están rotas y descubran cómo las ve Él, cómo está cerca de ellas y las ama. Y los discípulos empiezan a experimentar cómo sus corazones se abren compasivamente.

Jean Vanier

(*Escritos esenciales*, Ed. Sal Terrae)

ENTREVISTA

JOSEP OTÓN

Ressorgiment de l'espiritualitat

L'obra *El reencantament postmodern*, una anàlisi del ressorgiment de l'espiritualitat que s'està produint en diversos àmbits de la vida social, ha estat guardonada amb el XXII Premi Joan Maragall, que atorga la Fundació Joan Maragall (FJM) a una obra d'assaig o d'investigació sobre cristianisme i cultura. El seu autor, Josep Otón, és el doctor en història, catedràtic d'ensenyament secundari i professor a l'Institut Superior de Ciències Religioses de Barcelona (ISCREB). El llibre està pensat per a tothom que vulgui conèixer aquest nou context religiós i, en particular, «per als creients que se sentin interpel·lats pel ressorgiment de l'espiritualitat i cerquin criteris de discerniment per interpretar aquesta nova situació», afirma Josep Otón.

Per què s'està produint un ressorgiment de l'espiritualitat?

D'una banda és una reacció a la fredor d'un excessiu racionalisme que duu a la recerca d'altres dimensions de la persona. I, d'una altra, és una conseqüència del contacte amb altres cultures que no han viscut l'eclipsi del sagrat. Es caracteritza per l'èmfasi en una experiència personal articulada a través de continguts religiosos diversos que estan a l'abast gràcies a la globalització.

Quin és l'objectiu del treball?

El treball pretén superar estereotips i analitzar en profunditat els nous fenòmens religiosos per poder establir les bases d'un diàleg necessari, ja que la religió i l'espiritualitat tornen a ser un tema fonamental per a la convivència en la nostra societat.

Com s'estructura?

El treball combina la descripció dels fenòmens amb la seva interpretació a partir de l'anàlisi des de diferents perspectives. Està estructurat en cinc grans blocs: *La sintaxi del sagrat*, capítol introductor que planteja també el procés de desenchantament del món i el seu posterior reencantament; *L'espiritualitat cosmopolita* dibuixa el mapa de les «noves religiositats»; *Els orfes de Déu* aprofundeix en l'anàlisi d'aquests fenòmens; *De la coexistència a la convivència* proposa les bases per a un diàleg fecund entre el cristianisme i les noves formes d'espiritualitat; i *La pluralitat original* és una reflexió sobre els textos bíblics referents a l'origen de l'Església primitiva, amb paral·lelismes amb la situació actual.

Oscar Bardají i Martín

VIDA DIOCESANA

▶ ACTIVITATS DEL SR. BISBE

Aquest dissabte dia 4, a les 10.30 h. Pronuncia una conferència als candidats al Diaconat permanent de la Província Eclesiàstica de Barcelona, a Barcelona.

Dijous dia 9, a les 19 h. Presideix el Consell Diocesà d'Assumptes econòmics.

Divendres dia 10, a les 19 h. Presideix la presentació del llibre de Mn. Josep Maria Manresa sobre el P. Bartomeu Xiberta, carmelita, a la Sala d'actes del Col·legi Mare de Déu del Carme de Terrassa.

A les 19 h. Celebra l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a la parròquia de la Santíssima Trinitat de Sabadell.

Diumenge dia 12, a les 11.30 h. Celebra l'Eucaristia a la parròquia de la Mare de Déu de Montserrat de Terrassa en la trobada de l'Associació de Sant Sebastià de Fiñana.

▶ NOTÍCIES

El Sr. Bisbe fa la Visita Pastoral a la parròquia de la Sagrada Família. El diumenge dia 15 de gener a les 12 del migdia el Sr. Bisbe de Terrassa va iniciar la Santa Visita Pastoral a la parròquia de la Sagrada Família d'aquesta ciutat. Va ser rebut a l'entrada del temple per Mn. Josep Esplugas, rector, acompanyat pels altes preveres que serveixen la parròquia que van concelebrar la missa amb ell. La celebració fou molt concorreguda, ocupant un lloc destacat els infants de la catequesi i els joves. La visita a aquella parròquia, realitzada amb l'ajuda del Sr. Bisbe Auxiliar durà fins el dissabte dia 28 de gener. El Sr.

Bisbe s'ha reunit amb tots els grups parroquials i ha visitat els diversos llocs de culte i les comunitats religioses del territori.

▶ VISITA PASTORAL

Aquest diumenge dia 5, a les 11 h. Mons. Josep Àngel Saiz presideix la Missa Estacional a la parròquia de Maria Auxiliadora de Terrassa, en l'inici de la Visita Pastoral a aquella parròquia que es farà els dies 7, 8, 9 i 10 de febrer.

Aquest diumenge dia 5 de febrer, a les 11.30 h. Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar celebra la Missa Estacional iniciant la Visita Pastoral a la parròquia de la Mare de Déu de Montserrat de Terrassa. La Visita es durà a terme els dies 6, 8 i 12 de febrer.

Diumenge dia 12 de febrer, a les 11 h. Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar, celebra la Missa Estacional iniciant la Visita Pastoral a la parròquia de Sant Valentí de Terrassa. La Visita es realitzarà els dies 14 i 18 de febrer.

Diumenge dia 12 de febrer, a les 20 h. Mons. Josep Àngel Saiz presideix la celebració de la Missa Estacional iniciant la Visita Pastoral a la parròquia de Sant Joan Baptista de Matadepera. Aquesta Visita es durà a terme els dies 13, 15 i 18 de febrer.

▶ AGENDA

Amics de Jesús. Trobades per a nois de 10 a 15 anys al Seminari Diocesà. C/ Santjoanistes 2, 08197 Valldoreix. El dissabte dia 18 de febrer de 10 a 17 h. No cal portar el dinar. Cal l'autorització del pare, mare o tutor (per a assistir-hi i per a aparèixer en fotografies o filmacions). Informació: Mn. Carles Cahuana, tel. 654 642 079.

La Passió de Llinars del Vallès. Escrita i dirigida per Reyes Barragán. Dies 24, 25 i 31 de març; 1 d'abril. A les 17 h al Cinema-teatre de Llinars del Vallès. Entrades anticipades: tel. 608 795 226; e.mail: lapassiodellinars@tall-teatre.cat.

▶ D'ALTRES BISBATS

Recés per a viudes. La *Fraternitat Santa Maria de la Resurrecció* de viudes que ho han estat prematura-

ment organitza un recés el dissabte dia 17 de març a l'Hostatgeria del Monestir de Sant Pere de les Puel·les (Sarrià - Barcelona). Per a informació a persones interessades: tel. 933 397 151.

Jornades d'ètica i món contemporani. *La qüestió ètica en l'era tecnològica.* Els dies 13 i 14 de febrer, a les 19 h. Lloc: Seminari Conciliar, c/ Diputació 231, 08007 Barcelona. Organitzades per la Facultat de teologia de Barcelona. Tel.: 934 534 925. Fax: 934 515 212; e.mail: administracio@teologia-catalunya.cat - www.teologia-catalunya.cat.

Trobades de formació carmelitana. *Llibre de les Fundacions (capítols 15 i 17): Les fundacions de Toledo i Pastrana,* a càrrec de Cristina Barreda, Carmelita Teresa de Sant Josep, de Lleida. Dia 27 de febrer: Diagonal 424, Barcelona (8 vespre) i Sant Miquel 44, Badalona (2/4 de 10 vespre); dia 28 de febrer: Plaça de les Missions 1, Lleida (8 vespre).

▶ BREUS

Dos nous consultors de la Santa Seu. El dia 7 de desembre la Santa Seu anuncià el nomenament del Dr. Xavier Morlans (a l'esquerra de la foto) com a consultor del Pontifici Consell per a la Promoció de la Nova Evangelització. Mn. Xavier Morlans és prevere de l'Arquebisbat de Barcelona, professor de Teologia Fonamental a la Facultat de Teologia de Catalunya i promotor de diverses iniciatives evangelitzadores, com la de «Tornar a creure». D'altra banda, el dia 10 de desembre la Santa Seu anunciava que el Dr. Francesc Torralba (a la dreta de la foto) ha estat nomenat consultor del Pontifici Consell per a la Cultura. El Sr. Francesc Torralba, laic i pare de família, és professor de la Universitat Ramon Llull i presideix el Consell assessor per a la diversitat religiosa de la Generalitat.

REMAD MAR ADENTRO

Predilección de Jesús por los enfermos

El Evangelio de este domingo nos presenta el reportaje de una jornada de Jesús, durante los años de su vida pública. Después de enseñar en la sinagoga, se acerca a casa de Pedro, y cura a su suegra, que estaba en cama con fiebre; al anochecer le llevan todos los enfermos y poseídos; él cura muchos enfermos y expulsa demonios. De madrugada se retira a un lugar apartado para orar; después marcha a predicar la llegada del Reino de Dios a otros pueblos y aldeas. La jornada de la vida terrena de Jesús estaba compuesta fundamentalmente, pues, de estos tres elementos: predicación del Reino, curación de los enfermos y oración.

Deseo referirme, en este comentario, de manera especial a la relación de la Iglesia con los enfermos, con quienes sufren tanto en su cuerpo como en su espíritu. El próximo sábado, 11 de febrero, día en que la liturgia hace memoria de la bienaventurada Virgen de Lourdes, se celebra la vigésima Jornada Mundial del Enfermo. Este año tiene como lema una frase de Jesús dirigida a un enfermo de lepra curado por él: «levántate, vete; tu fe te ha salvado» (Lc 17,19).

Benedicto XVI, con motivo de esta jornada, ha hecho público un mensaje en el que afirma que

«en la acogida generosa y afectuosa de cada vida humana, sobre todo la débil y enferma, el cristiano expresa un aspecto importante de su testimonio evangélico, siguiendo el ejemplo de Cristo, que se ha inclinado ante los sufrimientos materiales y espirituales del hombre para curarlos».

Estas palabras del Papa son reflejo del evangelio de este domingo. La Jornada Mundial del Enfermo no es tarea de un solo día. Lo sabemos muy bien. Es una obra que se ha de prolongar durante todos los días del año. El 11 de febrero marca en nuestras diócesis el inicio de esta jornada, que se extiende cada año hasta el sexto domingo del tiempo pascual, día en que se celebra la llamada «Pascua del enfermo».

Como recuerda el Santo Padre, «de la lectura del Evangelio emerge, claramente, cómo Jesús ha mostrado una particular predilección por los enfermos. Él no sólo ha enviado a sus discípulos a curar las heridas, sino que también ha instituido para ellos un sacramento específico: la unción de los enfermos. La carta de Santiago atestigua la presencia de este gesto sacramental ya en la primera comunidad cristiana (cf. 5,14-16): con la unción de los enfermos, acompañada con la oración de los presbíteros, toda la Iglesia encomienda los

enfermos al Señor sufriente y glorificado, para que les alivie sus penas y los salve; es más, les exhorta a unirse espiritualmente a la pasión y a la muerte de Cristo, para contribuir, de este modo, al bien del Pueblo de Dios».

Se afirma de Benedicto XVI que es el «Papa teólogo», por su larga vida de estudio, investigación y dedicación a la enseñanza de la teología. No hay duda en la veracidad de este nombre. Pero, sobre todo desde su elección como sucesor de san Pedro, creo que también merece destacarse su condición de pastor, es decir, de obispo preocupado y entregado a lo que en latín se llama la «*cura animarum*», el trabajo destinado a la debida atención a la vida cristiana de los fieles. Ambas dimensiones las he visto reflejadas en una frase del mensaje que he comentado. Dice así: «Este sacramento —se refiere al de la unción de los enfermos— merece hoy una mayor consideración, tanto en la reflexión teológica como en la acción pastoral con los enfermos». El Papa habla también de otros sacramentos que, Dios mediante, serán objeto de otros comentarios posteriores.

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Obispo de Terrassa